

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 5 Μαΐου 2009 στην υπόθεση F-27/08, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-260/09 P)

(2009/C 220/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Manuel Simões Dos Santos (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-27/28, συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων συμπερασμάτων·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως το νυν ανααιρεσείον, ήτοι να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τον αναηρεσίβλητο στα έξοδα τόσο της παρούσας δίκης όσο και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 5ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση F-27/28, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση PERS-01-07 και την από 15 Ιουνίου 2007 επιστολή του ΓΕΕΑ, καθόσον συνεπάγονται την εξάλειψη του υπολοίπου των μορίων αξιολόγησης του Simões Dos Santos μετά την προαγωγή του.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης, το ΓΕΕΑ προβάλλει τρεις λόγους αντλούμενους:

- από νομικό σφάλμα, καθόσον το ΔΔΔ, κατά παράβαση της νομολογίας όσον αφορά τις προϋποθέσεις αναδρομικής εφαρμογής των πράξεων και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διαπίστωσε ότι το ΓΕΕΑ παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της μη αναδρομικότητας·
- από νομικό σφάλμα, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι το ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 233 ΕΚ και παραβίασε το δεδικασμένο που απορρέει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-435/04, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ, ενώ τα μέτρα που έλαβε το ΓΕΕΑ για την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης είναι τα μόνα που επιτρέπονται χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων·

— από τον παράνομο χαρακτήρα της επιδίκασης, εκ μέρους του ΔΔΔ, αποζημίωσης προς ικανοποίηση της υποτιθέμενης ηθικής βλάβης, δεδομένου ότι δεν υπήρξε πταίσμα του ΓΕΕΑ, το δε ΔΔΔ αποφάνθηκε *ultra petita*.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, και F-7/05, Schmit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/09 P)

(2009/C 220/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και J.-P. Kerpenne)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Antonello Violetti (Cittiglio, Ιταλία), Nadine Schmit (Ispra, Ιταλία), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Anna Bassi Perucchini (Reno di Leggiano, Ιταλία), Marco Basso (Varano Borghi, Ιταλία), Ernesto Brognieri (Barasso, Ιταλία), Sergio Brusorio (Sesto Calende, Ιταλία), Natale Cao (Ispra), Renato Cazzaniga (Ispra), Elvidio Flammioni (Varese, Ιταλία), Luigi Magistri (Ispra), Reginella Molinari Canale (Ispra), Giuseppe Morelli (Besozzo, Ιταλία), Nadia Valentini (Varese) και Giuseppe Zara (Ispra)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05 και F-7/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκαν παραδεκτές οι προσφυγές ακύρωσης κατά της απόφασης της OLAF να διαβιβάσει πληροφορίες στις ιταλικές αρχές·
- να αποφασίσει το ίδιο επί των παρούσων υποθέσεων, να κρίνει απαράδεκτες τις προσφυγές ακύρωσης·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης, η Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 28ης Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05 και F-7/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) να διαβιβάσει πληροφορίες αφορώσες τους προσφεύγοντες πρωτοδίκως στις ιταλικές δικαστικές αρχές και καταδίκασε την Επιτροπή να καταβάλει σε κάθε προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 3 000 ευρώ.

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, η Επιτροπή προβάλλει ένα μοναδικό λόγο αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 90α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέτρο που το ΔΔΔ παρέβη το κοινωνικό δίκαιο και προέβη σε πεπλανημένη αιτιολόγηση κατά παράβαση της πάγιας νομολογίας σύμφωνα με την οποία οι προπαρασκευαστικές πράξεις όπως η κίνηση έρευνας της OLAF, η τελική έκθεση της OLAF και η κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας δεν συνιστούν βλαπτικές πράξεις. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η νομολογία αυτή μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στο άρθρο 90α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά τη δυνατότητα υποβολής διοικητικής ένστασης κατά των πράξεων της OLAF.

Αγωγή της 2ας Ιουλίου 2009 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Μαρόκο

(Υπόθεση T-264/09)

(2009/C 220/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Tecnoprocess Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος A. Majoli)

Εναγόμενες: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Μαρόκο

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να διαπιστώσει, κατά το άρθρο 232 ΕΚ, την παράλειψη της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Ραμπάτ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

— να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 288 της Συνθήκης, ότι η Αντιπροσωπεία και η Επιτροπή υπέχουν εξωσυμβατική ευθύνη έναντι της ενάγουσας και να τις υποχρεώσει εις ολόκληρον να της καταβάλουν ως αποζημίωση το ποσό του 1 000 000 (ολογράφως: ενός εκατομμυρίου) ευρώ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα δρα σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας. Από το 2002 η Tecnoprocess δρα στην αγορά των διαδικασιών των διαγωνισμών που διοργανώνει το Γραφείο EuropeAid για τα προγράμματα χορήγησης από την Επιτροπή εξωτερικών ενισχύσεων προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, τα οποία χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης. Με την παρούσα αγωγή η ενάγουσα υποβάλλει στην κρίση του Πρωτοδικείου τη συμπεριφορά των εναγόμενων κατά την εκτέλεση των εξής συμβάσεων:

— Σύμβαση EuropeAid 1144205/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 14/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — RISTORAZIONE,

— Σύμβαση EuropeAid 114194/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 15/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO,

— Σύμβαση EuropeAid 114194/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 16/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO και

— Σύμβαση EuropeAid/12088/D/S/MA — Centre Assistance Technique des Industriels des Equipements pour véhicules (Cetiev), παρτίδες 3 και 6.

Αντικείμενο των τριών πρώτων συμβάσεων, οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος MEDA 1, ήταν η προμήθεια του εξοπλισμού και των βοηθητικών υλικών του κυλικείου και του εστιατορίου του *Office de la Formation professionnelle et de la Promotion du Travail* (OFPPT) [της Υπηρεσίας επαγγελματικής εκπαίδευσης και προώθησης της απασχόλησης] στη Ραμπάτ.

Κατά την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών το OFPPT αρνήθηκε, κατά την ενάγουσα, να υπογράψει το πρωτόκολλο παραλαβής των εμπορευμάτων, μολονότι είχε χρησιμοποιήσει τα επίμαχα προϊόντα, τα οποία είχε παραδώσει νομότυπα η ενάγουσα.

Ανάλογες ήταν και οι δυσκολίες που ανέκυψαν σε σχέση με την τέταρτη σύμβαση, η οποία είχε συναφθεί στο πλαίσιο του προγράμματος MEDA 2 και αφορούσε την προμήθεια ιδιαίτερα εξειδικευμένων μηχανών, οι οποίες επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση δοκιμών σε φίλτρα αυτοκινήτων.

Κατά την ενάγουσα, η παράλειψη της Επιτροπής να εφαρμόσει, ενόψει των σοβαρών παραβάσεων κατά την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, λύση που να ικανοποιεί τα συμφέροντα της ενάγουσας αποτελεί λόγο γένεσης εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.

Συναφώς η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι έχουν παραβιαστεί το άρθρο 56 του δημοσιονομικού κανονισμού, η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η αρχή της αναλογικότητας και η αρχή της προστασίας της ιδιωτικής σφαίρας.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2009 — PVS κατά ΓΕΕΑ — MeDiTA Medizinischer Kurierdienst (medidata)

(Υπόθεση T-270/09)

(2009/C 220/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Lindenberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- u. Handelsg. mbH (Ντύσελντορφ, Γερμανία)